

РЕШЕНИЕ

№ 22196

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4348** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба, подадена от полицейски инспектор при 06 РУ – СДВР, срещу Решение №915 от 12.03.2025г., постановено по НАХД № 131/2025 г. от Софийския районен съд, НО, 131 състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице № 230зз-1313/08.12.2024г.

Решението се обжалва като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът счита, че погрешно решаващият състав е приел, че заповедта е незаконосъобразна от външна страна, защото посоченото в нея основание не отговаряло на изискванията за съдържание и че по начина, по който то е формулирано, то било недостатъчно и не водело до представа защо е задържано лицето. Изложени са подробни съображения, че предвид създалата се ситуация няма как жалбоподателят да не е знаел защо е бил отведен в помещение за временно задържане в 06 РУ – СДВР. Поддържа се, че надлежността на задържането е категорично доказана, осъществена е законосъобразно от полицейския орган и фактите са обективирани в административната преписка. Искане се от настоящата инстанция да отмени обжалваното съдебно решение и да се потвърди заповедта за задържане. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – С. Б. Н., чрез адв. Х., в депозиран писмен отговор и в съдебно заседание излага съображения за неоснователност на касационната жалба същата. Претендира адвокатско

възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид наведените касационни основания и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218, ал.2 АПК, установи следното:

От фактическа страна СРС е установил, че на 08.12.2024 г., около 15:30 часа, в [населено място], пред Националния исторически музей по повод паркиране на превозни средства възникнал конфликт между С. Б. Н. и А. И. Кесеров, при който били разменени удари и закани. Същите били забелязани от дежурния полицаи пред Н., който се намесил и разтървал лицата. Той подал сигнал и от 06 РУ-С. бил изпратен полицейски патрул на мястото, който установил самоличността на лицата и снел обяснения, след което С. Б. Н. бил задържан с процесната заповед, издадена от „полицейски инспектор“ при 06 РУ-С.. В заповедта като основание за задържането било посочено „във връзка с чл. 325 от НК – който извърши непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото.“

Материалите били докладвани на прокурор, който преценил, че в случая не е извършено престъпление от общ характер, поради което постановил отказ за образуване на досъдебно производство.

СРС е отменил заповедта за задържане по съображения, че е опорочена поради липса на основание. Приел е, че към момента на задържане не е имало достатъчно доказателства, които да водят до извод за съпричастност на задържания към осъществяване на престъпление от общ характер. Обосновал е, че заповедта е незаконосъобразна от външна страна, защото основаниято за задържане, което е посочено в нея, не отговаря на изискванията за неговото съдържание, тъй като формално посоченото основание за задържане не е достатъчно, а от словесното формулиране на основаниято задържаното лице не може да разбере защо на практика се задържа.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

Районният съд правилно е приел, че заповедта е издадена от компетентен полицейски орган и съобразно изискванията за форма по чл.59 от АПК, както и че съдържа реквизитите по чл.74 от ЗМВР.

Съдът не споделя извода на районния съд, че направеното в заповедта описание на основаниято за задържане не съответства на изискванията относно неговото съдържание. В заповедта е посочено като правно основание чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР във връзка с чл. 325 от НК, като е възпроизведен текста на състава от наказателната разпоредба. В заповедта не е описана фактическата обстановка, но с оглед конкретните обстоятелства, при които е осъществено задържането /непосредствено, след като на публично място - паркинга пред Н. са били нанесени удари от страна на Н. в областта на главата на другия участник в спречкването, което е наложило пристигането на екип на СМП и транспортирането на лицето до ВМА/, следва да се приеме, че така направеното описание на основаниято е достатъчно, така че да не остави съмнение относно причините за задържането му.

На следващо място, не се възприемат мотивите, че към момента на задържането не е имало достатъчно доказателства, които да водят до извод за съпричастност на задържания към осъществяване на престъпление от общ характер. По силата на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление, т. е. достатъчно е наличието на данни, обосноваващи предположение, че лицето е извършител на престъпление, без да се поставя условие за прецизна и точна квалификация на деянието или категорична установеност на конкретното престъпно деяние. Такива данни в случая са били налице и доказателства за това се съдържат по делото - в докладна записка по преписка №

ЗМ230000-2122282024г. на 06 РУ, е посочено, че на видеозапис се вижда как С. Н. тича след автомобила, управляван от К., и след като автомобилът спира, Н. напада К.. На друг запис се вижда как Н. бърка през отворената врата на автомобила на К., като между тях застават двама мъже, К. излиза от автомобила, като се държи за главата, а Н. се опитва да нападне единия от тях. Описаното в докладната записка се потвърждава и при преглед на самия видеозапис на оптичен носител /флашпамет/, приложен по делото, с оглед на което следва да се приеме, че са били налице данни за участието на задържаното лице в посоченото в заповедта престъпно деяние.

Спазен и принципът за съразмерност при упражняването на правомощията на полицейския орган. Заповедта не противоречи на целта на закона за защита на общественния интерес чрез незабавна намеса при наличните конкретни данни за извършено престъпление.

Предвид изложеното, решението се явява неправилно и следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което се отхвърли жалбата на С. Б. Н. срещу Заповед за задържане № 230зз-1313/08.12.2024г., издадена от полицейски орган при 06 РУ – СДВР.

При този изход на делото е основателно искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, предл. второ и чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №915 от 12.03.2025г., постановено по НАХД № 131/2025г. от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 131 състав.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. Н. срещу Заповед за задържане № 230зз-1313/08.12.2024г., издадена от полицейски орган при 06 РУ – СДВР .

ОСЪЖДА С. Б. Н. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: